

УДК 351.741
DOI 10.32782/2709-9261-2022-2-4-4

Хозлу Іван Костянтинівч,
(Донецький державний університет
внутрішніх справ, м. Кропивницький)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2705-3968>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ НА ВОДІ

Стаття присвячена здійсненню теоретико-правового аналізу поняття адміністративно-правового статусу в адміністративно-правовій доктрині та виробленню авторського підходу щодо визначення поняття «адміністративно-правовий статус підрозділів поліції на воді». Автором наголошується, що адміністративно-правовий статус підрозділів поліції на воді є похідним від родового поняття «адміністративно-правовий статус» та загального поняття «правовий статус» як юридичних категорій. Зроблено висновок про те, що зміст поняття «адміністративно-правовий статус органу (підрозділу)» характеризує ряд особливостей, з урахуванням яких надано авторське визначення поняття «адміністративно-правовий статус підрозділів поліції на воді».

Ключові слова: поліція, підрозділи поліції на воді, статус, правовий статус, адміністративно-правовий статус.

Постановка проблеми. Ураховуючи євроінтеграційні процеси в Україні, організація ефективної діяльності Національної поліції України зумовила потребу в якнайшвидшому проведенні якісних реформ та утворенні нових структурних підрозділів у її складі. Зокрема, набуло особливої актуальності питання щодо забезпечення публічної безпеки і порядку підрозділами поліції не тільки на суші, але й на водному просторі та прилеглий береговій зоні. Саме тому у 2017 році було прийнято рішення про утворення у структурі Національної поліції нового підрозділу – Управління організації діяльності підрозділів поліції на воді та повітряної підтримки, яке у 2020 році було реформовано в Управління авіації та поліції на воді Національної поліції України. Не дивлячись на існування підрозділів поліції на воді вже протягом п'яти років, їхній адміністративно-правовий статус, на нашу думку, належним чином законодавчо не визначений, зокрема залишається не визначеною їхня організаційно-штатна побудова, завдання, функції, компетенція, які є одними із ключових елементів, що його характеризують.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема визначення адміністративно-правового статусу різних суб'єктів адміністративного права завжди привертала увагу науковців, в основу яких покладаються фундаментальні праці таких учених-адміністративістів, як В.Б. Авер'янов, Д.М. Бахрах, Ю.П. Битяк, Т.О. Коломоець, Т.О. Мацелик та ін., роботи яких присвячені дослідженню суб'єктів адміністративного права. Питання адміністративно-правового статусу Національної поліції України та її підрозділів були предметом дослідження таких учених, як І.О. Волокітенко, Д.К. Катрич, А.Г. Нікуліної, Т.Я. Назар та ін. Зазначимо, що сьогодні питання діяльності поліції на воді в сучасній адміністративно-правовій науці є малодослідженими, фрагментарно вони розглянуті в роботах С.О. Кузніченка, С.О. Пилипенко, проте слід констатувати, що адміністративно-правий статус підрозділів поліції на воді в них не розглядався.

Ураховуючи неврегульованість адміністративно-правового статусу підрозділів поліції на воді, а також відсутність спеціальних наукових досліджень з цієї тематики, вважаємо його дослідження актуальним і своєчасним для сучасної адміністративно-правової науки.

Формування цілей статті (постановка завдання). Метою статті є здійснення теоретико-правового аналізу поняття адміністративно-правового статусу в адміністративно-правовій доктрині та вироблення авторського підходу щодо визначення поняття «адміністративно-правовий статус підрозділів поліції на воді».

Виклад основного матеріалу. В юридичній літературі зазначається, що адміністративно-правовий статус – одна із центральних правових категорій, яка має теоретичне і практичне значення, зумовлене якістю показників, за якими розробляються висновки про рівень правової зрілості держави та суспільства [1, с. 525]. Значення будь-якого суб'єкта адміністративно-правових відносин, його роль та місце в системі органів публічного адміністрування (або в їх структурі) підкреслює його адміністративно-правовий статус, не виключенням є й підрозділи поліції на воді.

Досліджуючи поняття адміністративно-правового статусу підрозділів поліції на воді, слід зазначити, що воно є похідним від родового поняття «адміністративно-правовий статус» та загального поняття «правовий статус» як юридичних категорій.

Відомий вчений-адміністративіст В.Б. Авер'янов, розглядаючи правовий статус у широкому та вузькому розумінні, в основу його поняття вкладав компетенцію, тобто права і обов'язки, які слугують основним компонентом змісту правового статусу кожного органу, доповнюючи їх такими значущими елементами, як: завдання, функції, характер взаємозв'язків з іншими органами (як за «вертикаллю», так і за «горизонталлю»), місце в ієрархічній структурі органів виконавчої влади, порядок вирішення установчих і кадрових питань тощо [2, с. 247]. Наприклад, О.О. Бандурка в основі поняття «правовий статус органу державної влади» пропонує

розуміти сукупність його повноважень юридично-владного характеру, реалізація яких забезпечує виконання покладених на нього завдань [3, с. 23].

Багатогранність та повнота загального розуміння правового статусу в науковій літературі зумовили формування власних визначень та підходів до його елементного складу у юридичній науці, в якій сформовано родові поняття: кримінально-правовий статус, адміністративно-правовий статус, цивільно-правовий статус тощо.

Зазначимо, що в адміністративно-правовій доктрині склалися два підходи щодо розуміння поняття «адміністративно-правовий статус»: перший щодо його визначення для індивідуальних суб'єктів адміністративно-правових відносин, другий – щодо органів публічного адміністрування та їх структурних підрозділів, які різняться за змістом.

Так, вчені-адміністративісти, даючи узагальнене визначення поняттю «адміністративно-правовий статус» органу, визначають його як сукупність суб'єктивних прав та обов'язків, закріплених нормами адміністративного права за певним органом, і гарантуються державою [4, с. 198; 5, с. 58; 6, с. 64; 7, с. 64]. Однак дослідження, які присвячені окремим органам публічного адміністрування, в яких надаються видові поняття адміністративно-правового статусу (тобто його розуміння щодо конкретного органу), характеризуються плюралізмом думок, в основу яких покладено його узагальнене визначення. Розглянемо окремі з них, в яких надається визначення адміністративно-правовому статусу органів і підрозділів Національної поліції України як споріднених категорій в межах нашого предмету дослідження.

Так, наприклад, Д.К. Катрич пропонує під адміністративно-правовим статусом Національної поліції розуміти сукупність визначених нормативно-правовими актами України цілей, завдань, структурно-організаційних і компетенційних елементів, спрямованих на забезпечення прав і свобод людини, інтересів суспільства й держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку, а також надання в межах, визначених законом, послуг особам [8, с. 34].

О.Б. Мороз та К.М. Костовська, досліджуючи адміністративно-правовий статус підрозділів ювенальної превенції Національної поліції, пропонують визначати його як правове положення підрозділів в системі суспільно-правових відносин у сфері внутрішніх справ держави, яке визначається шляхом визначення змісту елементів адміністративно-правового статусу (цілі, завдання, функції, принципи діяльності підрозділів ювенальної превенції, їх повноваження, структура та підпорядкування) [9, с. 310].

Уточнюючи поняття адміністративно-правового статусу органів досудового розслідування Національної поліції України, А.Н. Нікуліна визначає його як комплексну категорію з чіткою структурою, яка регулює взаємовідносини органів досудового розслідування Національної поліції України між собою та іншими суб'єктами правоохоронної системи, встановлюючи місце кожного з них, принципи та характер взаємодії між ними шляхом законодавчого визначення й регулювання сукупності кореспондуючих прав та обов'язків, компетенції і юридичної відповідальності, гарантій їх реалізації [10, с. 191–192].

Як бачимо, вчені-адміністративісти розглядають адміністративно-правовий статус конкретного органу (підрозділу) через призму структурних елементів, що його характеризують, узагальнюючи їх у певні блоки.

Превалюючою в адміністративно-правовій доктрині є позиція, відповідно до якої зазначені елементи адміністративно-правового статусу пропонуються об'єднувати в три блоки: 1) цільовий, який визначає норми про цілі, завдання і функції, принципи діяльності; 2) організаційно-структурний, який складається з правових приписів, що регламентують порядок утворення, реорганізацію, ліквідацію органу, його структуру, лінійну і функціональну підпорядкованість; 3) компетенційний (або компетенцію як сукупність владних повноважень і підвідомчості) [2, с. 255; 11, с. 255].

Однак існують й інші позиції, в яких розуміння елементів адміністративно-правового статусу органу є значно ширшим. Так, наприклад, А.А. Стародубцев пропонує розглядати адміністративно-правовий статус за такими блоками: а) цільовий; б) структурно-організаційний; в) функції та повноваження; г) функціональний; д) відповідальність [12, с. 86]. На нашу думку, дискусійною є позиція вченого щодо виокремлення двох різних блоків «функції та повноваження» та «функціональний», які по суті стосуються компетенції.

Із цього приводу вважаємо цілком правильною позицію Т.О. Мацелик, яка, досліджуючи суб'єктів адміністративного права, наголошує на тому, що «до питання визначення елементів структури адміністративно-правового статусу суб'єкта слід підходити зважено і не вдаватися до крайнощів. Занадто вузьке трактування структури правового статусу суб'єкта права не висвітлює зміст цього поняття у повному значенні, не дає змоги показати всі складові структури статусу суб'єкта у їх взаємодії та динаміці. Зокрема, віднесення до складу правового статусу суб'єкта лише прав та обов'язків без відповідальності суб'єктів нівелює поняття права особи як певних можливостей у тій чи іншій сфері. Включення ж до складу правового статусу суб'єкта занадто широкого переліку складових, що за своїм сутнісним змістом визначають інші категорії права, відмінні від правового статусу суб'єкта, призводить до розмивання поняття правового статусу суб'єкта права та його отожднювання з іншими поняттями, як правовідносини, норми права тощо» [13, с. 106].

Отже, узагальнюючи теоретико-правові розробки вчених щодо визначення адміністративно-правового статусу певного органу (підрозділу) та його змісту, зазначимо, що його характеризують такі особливості:

- 1) нормативна визначеність, переважно нормами адміністративного права;
- 2) визначення мети, завдань і функцій, властивих певному органу (підрозділу), які і відрізняють його серед інших органів публічного адміністрування або інших підрозділів в межах конкретного органу;
- 3) наявність структурно-організаційної побудови, яка дозволяє ефективно реалізовувати мету, завдання та функції діяльності органу (підрозділу);
- 4) наділення компетенцією, тобто сукупністю специфічних прав та обов'язків, що властиві саме певному органу (підрозділу), які він реалізує у визначених сферах та адміністративно-правових відносинах.

Зазначене повною мірою стосується і адміністративно-правового статусу підрозділів поліції на воді, однак слід констатувати, що нормативна визначеність його статусу сьогодні не завершена через відсутність спеціалізованого нормативно-правового акта, який би визначив організаційно-правові засади діяльності зазначеного підрозділу Національної поліції України. Так само не конкретизовано мету його діяльності, а також не систематизовано специфічні завдання та функції під-

розділів поліції на воді, перелік їх повноважень. Безумовно, що визначені загальні засади діяльності поліції, визначені в Законі України «Про Національну поліцію», розповсюджуються і на підрозділи поліції на воді, однак вони не відображають специфіки їхньої діяльності, яка полягає у:

1) виявленні, припиненні та документуванні правопорушень у сфері порушення правил охорони вод, водного фонду, водного транспорту, охорони навколишнього природного середовища, а також інших правопорушень, що вчиняються на водних об'єктах та об'єктах інфраструктури водного транспорту, корупційних проявів у сферах рибного, водного господарств і природо-заповідного фонду, незаконного проникнення в Україну водним транспортом злочинців та нелегальних мігрантів, транзитного переміщення наркотичних засобів, зброї, вибухівки тощо;

2) здійсненні, у межах повноважень, передбачених законом нагляду (контролю) у галузі охорони, використання та відтворення водних біоресурсів у виключній (морській) економічній зоні України, територіальному морі, внутрішніх водоймах України;

3) здійсненні контролю в межах компетенції за дотриманням правил для малих, спортивних суден і водних мотоциклів та використання засобів для розваг на воді;

4) проведенні перевірок суднових документів, міжнародних посвідчень на право управління прогулянковим судном та посвідчень судноводія малого судна або водного мотоцикла, а також документів, що надають право управління прогулянковим судном, малим судном, водним мотоциклом, виданих до набрання чинності цим Законом, зупиняє такі судна для здійснення такої перевірки;

5) забезпеченні публічної безпеки й порядку в морських і річкових портах, місцях масового відпочинку людей на водних об'єктах, на пляжах, під час проведення масових заходів (мирних зібрань, культурно-видовищних і публічних релігійних заходів) та спортивних змагань;

6) забезпеченні, у межах компетенції, публічної безпеки та порядку, безпеки судноплавства в місцях перебування та на маршрутах руху посадових осіб, щодо яких здійснюється державна охорона;

7) реалізації заходів із запобігання нещасним випадкам, пов'язаним із утопленням і рятуванням людей, пошуком осіб, які зникли на водних об'єктах;

8) забезпеченні публічної безпеки і порядку в місцях зараження отруйними речовинами та іншими речовинами, що становлять небезпеку для життя або здоров'я людей та навколишнього середовища, а також у місцях, де усунуті їх наслідки;

9) реалізації заходів переконання, зокрема проведення профілактично-роз'яснювальної роботи серед населення в частині роз'яснення законів, інших нормативних актів щодо безпеки судноплавства, охорони, використання та відтворення водних біоресурсів, правил поведінки на воді тощо;

10) взаємодії з іншими підрозділами Національної поліції в частині реалізації повноважень підрозділів поліції на воді, а також іншими органами публічного адміністрування, недержавними організаціями, що реалізують заходи щодо підвищення безпеки на водних об'єктах, об'єктах інфраструктури водного транспорту, екології, захисту об'єктів тваринного і рослинного світу, а також з Асоціацією Міжнародного поліцейського співробітництва на воді Aquapol.

Наразі частково ці питання знайшли своє закріплення в Законі України «Про внутрішній водний транспорт», в якому Національну поліцію визначено суб'єктом державного регулювання у сфері внутрішнього водного транспорту в межах наданих повноважень [14], а також в Положенні про Управління авіації та поліції на воді Національної поліції України, в якому визначено завдання, функції та права центрального органу управління зазначеними підрозділами [15].

Не дивлячись на створення на рівні центрального органу управління поліцією окремого структурного підрозділу – Управління авіації та поліції на воді Національної поліції України, у структурі територіальних органів Національної поліції його представництва не знайшли належного організаційно-штатного визначення.

Сьогодні на рівні територіальних підрозділів Національної поліції України функціонують 11 підрозділів поліції на воді, проте всі вони є різними за організаційно-штатною побудовою, підпорядкованістю та навіть назвою. Так, лише в м. Києві функціонує окремий відділ поліції в річковому порту Київ Головного управління Національної поліції у м. Києві, в інших 10 регіонах вони представлені переважно секторами (наприклад, сектор водної поліції Дніпровського районного управління поліції ГУНП в Дніпропетровській області, сектор поліцейської діяльності на воді (м. Запоріжжя) у структурі Запорізького РУП ГУНП в Запорізькій області тощо) у структурі відділів, відділень головних управлінь в областях. Ще більш недоцільним, на нашу думку, виглядає функціонування підрозділів водної поліції у структурі Управлінь патрульної поліції в Дніпропетровській області.

Як бачимо, територіальні підрозділи поліції на воді представлені розрізнено і з неоднорідною організаційно-штатною побудовою та чисельністю, що, враховуючи масштабність водних об'єктів України та об'єктів, які належать до сфери обслуговування зазначених підрозділів, породжують проблемні питання ефективності виконання покладених на підрозділи водної поліції завдань. На нашу думку, це зумовлює вжиття невідкладних управлінських рішень щодо вдосконалення структурно-організаційної побудови зазначених підрозділів.

Узагальнюючи вищевикладене, зазначимо, що специфічність діяльності підрозділів поліції на воді в порівнянні з іншими структурними підрозділами Національної поліції України дозволяє говорити про особливість їх адміністративно-правового статусу як окремого суб'єкта адміністративно-правових відносин, що складаються в процесі реалізації ними поліцейської діяльності.

Висновки. Підсумовуючи вищевикладене, вважаємо за доцільне адміністративно-правовий статус підрозділів поліції на воді визначити як врегульоване нормами адміністративного права його правове положення в системі органів і підрозділів Національної поліції України, що характеризується закріпленою за ними компетенцією (що розкривається через специфічні права і обов'язки), здійснення якої забезпечує досягнення мети, виконання завдань та реалізацію функцій, що на них покладануться.

Перспективи подальших розвідок полягають у необхідності формування цілісного системного уявлення щодо елементів, які характеризують адміністративно-правовий статус підрозділів поліції на воді та виробленні пропозицій щодо їх нормативного визначення.

Список використаних джерел

1. Курило С.Л. Адміністративно-правовий статус органів внутрішніх справ як суб'єкта взаємодії з органами місцевої влади з питань забезпечення громадської безпеки та громадського порядку. *Форум права*. 2012. № 1. С. 523–526.
2. Виконавча влада і адміністративне право / за заг. ред. В.Б. Авер'янова. Київ : Видавничий Дім «Ін-Юре», 2002. 668 с.
3. Бандурка О.О. Державна податкова служба в Україні: система, правовий статус, модернізація. Харків : Вид-во Нац. ун-ту внутр. Справ. 2004. 234 с.
4. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник у 2 т. / Авер'янов В.Б., Андрійко О.Ф., Голосніченко І.П. та ін. Київ : Юридична думка, 2004. Т. 1. (Загальна частина). 2004. 584 с.
5. Адміністративне право України : підручник / Ю.П. Битяк, В.М. Гарашчук, О.В. Дьяченко та ін. ; за ред. Ю.П. Битяка. Київ : Юрінком Інтер, 2007. 544 с.
6. Коломоець Т.О. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2011. 576 с.
7. Федевич О.М. Адміністративно-правовий статус Державного агентства України з управління зоною відчуження : дис. ... к.ю.н. : 12.00.07 ; Національна академія внутрішніх справ. Київ, 2012. 226 с.
8. Катрич Д.К. Адміністративно-правовий статус Національної поліції України: поняття і зміст. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія «Право». 2016. Випуск. 36. Том 2. С. 31–35.
9. Мороз О.Б., Костовська К.М. Адміністративно-правовий статус підрозділів ювенальної превенції національної поліції як суб'єктів профілактики правопорушень. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. Серія «Право». 2022. Випуск 69. С. 304–310.
10. Нікуліна А.Н. Адміністративно-правовий статус органів досудового розслідування Національної поліції України : дис. ... докт. філософ. наук : 081 ; Сумський державний університет. Суми, 2017. 241 с.
11. Безпалова О.І., Горбач Д.О. Поняття та структура адміністративно-правового статусу Національної гвардії України. *Форум права*. 2017. № 5. С. 31–38.
12. Стародубцев А.А. Організаційно-правові питання діяльності інспекції особового складу щодо зміцнення законності і дисципліни в органах внутрішніх справ : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 ; Університет внутрішніх справ. Харків, 1999. 185 с.
13. Мацелик Т.О. Суб'єкти адміністративного права : монографія. Ірпінь : Видавництво Національного університету державної податкової служби України, 2013. 342 с.
14. Про внутрішній водний транспорт : Закон України від 03 грудня 2020 року № 1054-IX. *Офіційний вісник України*. 2021. № 4. Ст. 201.
15. Про затвердження Положення про Управління авіації та поліції на воді Національної поліції України : Наказ Національної поліції України від 08 жовтня 2022 № 795.

References

1. Kurylo, S.L. (2012). Administratyvno-pravovyi status orhaniv vnutrishnikh sprav yak subiekta vzaemodii z orhanamy mistsevoi vlady z pytan zabezpechennia hromadskoi bezpeky ta hromadskoho poriadku [Administrative and legal status of internal affairs bodies as a subject of interaction with local authorities on issues of ensuring public safety and public order]. *Forum prava – Law Forum*, 1, 523–526. [in Ukrainian].
2. Averianov, V.B. (Eds.). (2002). *Vykonavcha vlada i administratyvne pravo* [Executive power and administrative law]. Kyiv: Vydavnychi Dim «In-Yure» [in Ukrainian].
3. Bandurka, O.O. (2004). *Derzhavna podatkovna sluzhba v Ukraini: sistema, pravovyi status, modernizatsiia* [State tax service in Ukraine: system, legal status, modernization]. Kh.: Vyd-vo Nats. un-tu vnutr. Sprav. [in Ukrainian].
4. Averianov V.B., Andriiko O.F., Holosnichenko I.P. (2004). *Administratyvne pravo Ukrainy. Akademichni kursy* [Administrative law of Ukraine. Academic course]. (Vols. 1-2). Kyiv : Yurydychna dumka [in Ukrainian].
5. Bytiak, Yu.P., Harashchuk, V.M., Diachenko, O.V. (2007). *Administratyvne pravo Ukrainy* [Administrative law of Ukraine]. Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
6. Kolomoiets, T.O. (2011). *Administratyvne pravo Ukrainy. Akademichni kursy* [Administrative law of Ukraine. Academic course]. Kyiv : Yurinkom Inter [in Ukrainian].
7. Fedevych, O. M. (2012). *Administratyvno-pravovyi status Derzhavnoho ahentstva Ukrainy z upravlinnia zonoiu vidchuzhennia* [Administrative and legal status of the State Agency of Ukraine for the management of the exclusion zone]. Candidate's thesis. Kyiv: Natsionalna akademiia vnutrishnikh sprav [in Ukrainian].
8. Katrych, D.K. (2016). *Administratyvno-pravovyi status Natsionalnoi politsii Ukrainy: poniattia i zmist* [Administrative legal status of the National Police of Ukraine: concept and content]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriia «Pravo» – Scientific Bulletin of Uzhgorod University. Series "Right"*, 2, 31-35 [in Ukrainian].
9. Moroz, O.B. & Kostovska, K.M. (2022). *Administratyvno-pravovyi status pidrozdiliv yuvenalnoi prevensii natsionalnoi politsii yak subiektiv profilaktyky pravoporushen* [Administrative and legal status of juvenile prevention units of the National Police as subjects of crime prevention]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. Seriia «Pravo» – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series "Right"*, 69, 304-310 [in Ukrainian].
10. Nikulina, A.N. (2017). *Administratyvno-pravovyi status orhaniv dosudovoho rozsliduvannia Natsionalnoi politsii Ukrainy* [Administrative and legal status of pre-trial investigation bodies of the National Police of Ukraine]. Candidate's thesis. Sumy: Sumskiy derzhavnyi universytet [in Ukrainian].
11. Bezpalova, O. I. & Horbach, D. O. (2017). *Poniattia ta struktura administratyvno-pravovoho statusu Natsionalnoi hvardii Ukrainy* [The concept and structure of the administrative and legal status of the National Guard of Ukraine]. *Forum prava – Law forum*, 5, 31–38 [in Ukrainian].

12. Starodubtsev, A. A. (1999). Orhanizatsiino-pravovi pytannia diialnosti inspektsii osobovoho skladu shchodo zmitsnennia zakonnosti i dystsypliny v orhanakh vnutrishnikh sprav [Organizational and legal issues of the activities of the inspection of personnel to strengthen the rule of law and discipline in the internal affairs bodies]: Candidate's thesis. Kharkiv: Universytet vnutrishnikh sprav [in Ukrainian].

13. Matselyk, T.O. (2013). Subiekty administratyvnoho prava [Subjects of administrative law]. Irpin: Vydavnytstvo Natsionalnoho universytetu derzhavnoi podatkovoi sluzhby Ukrainy [in Ukrainian].

14. Zakon Ukrainy Pro vnutrishnii vodnyi transport : vid 03 hrudnia 2020 roku № 1054-IX [Law of Ukraine about inland water transport from December 4 2020, № 1054-IX]. Ofitsiinyi visnyk Ukrainy – Official Bulletin of Ukraine, 4, p 201 [in Ukrainian].

15. Nakaz Natsionalnoi politsii Ukrainy Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Upravlinnia aviatsii ta politsii na vodi Natsionalnoi politsii Ukrainy : vid 08 zhovtnia 2022 № 795. [Order of the National Police of Ukraine on approval of the Regulations on the Department of Aviation and Water Police of the National Police of Ukraine from October 8 2022 № 795]. [in Ukrainian].

Khozlu Ivan,

(Donetsk State University of Internal Affairs, Kropyvnytskyi)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2705-3968>

ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS DISTRIBUTED BY WATER POLICE

This article is devoted to the study of the concept of the administrative and legal status of police units on the water. It is proved that the administrative and legal status of water police units is derived from the generic concept of "administrative and legal status" and the general concept of "legal status" as legal categories. The content of the administrative-legal status of the public administration body is characterized and its features are defined, which include: normative certainty mainly by the norms of administrative law; determination of the goals, tasks and functions inherent in a particular body (division), distinguishing it from other public administration bodies or other divisions within a particular body; the presence of a structural and organizational structure that allows you to effectively implement the goals, objectives and functions of the body (unit); endowment with competence, that is, a set of specific rights and obligations inherent in a particular body (division), which it implements in certain areas and administrative-legal relations. The issue of the peculiarities of the administrative and legal status of police units on the water as a separate subject of administrative and legal relations that develop in the process of implementing their police activities has been clarified. The structural and organizational structure of the territorial police units on the water is analyzed. It is concluded that the need to make managerial decisions to improve the structural and organizational construction of these units. The necessity of adopting a specialized regulatory legal act aimed at determining the organizational and legal foundations of the activities of police units on the water, as well as the purpose of its activities, specific tasks and functions, and a list of their powers is emphasized.

It is proposed to determine the administrative-legal status of police units on the water to determine how its legal position in the system of bodies and units of the National Police of Ukraine is regulated by the norms of administrative law, characterized by the competence assigned to them (disclosed through specific rights and obligations), the implementation of which ensures the achievement of the goal, the fulfillment of tasks and implementation of the functions assigned to them.

Key words: police, police units in the water, status, legal status, administrative and legal status.